

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ อีสุกอีใส

โรคอีสุกอีใส

เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสชนิดเดียวกับที่ทำให้เกิดโรคงูสวัด

การติดต่อ

ติดต่อได้ด้วยการไอ จาม หรือหายใจรดกัน หรือโดยการสัมผัส ตลอดจนการใช้ของร่วมกับผู้ที่เป็นอีสุกอีใส เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม หรือที่นอน

ระยะฟักตัว

ประมาณ 2 – 3 สัปดาห์

การระบาด

ช่วงปลายฤดูหนาวถึงต้นฤดูร้อน พบได้ประปรายตลอดทั้งปี

โดยมากพบในกลุ่มเด็กอายุระหว่าง 5-12 ปี รองลงมาจะเป็นกลุ่มเด็กเล็ก วัยรุ่นและวัยรุ่นหนุ่มสาวตามลำดับ

อาการ

เด็กที่เป็นจะมีไข้ต่ำ อ่อนเพลีย เมื่ออาหาร ส่วนผู้ใหญ่มักจะมีไข้สูง ปวดเมื่อยตามเนื้อตัว ขณะเดียวกันก็จะมีผื่นขึ้นพร้อม ๆ กับวันที่เริ่มมีไข้หรือหลังมีไข้ 1 วัน ระยะแรกจะขึ้นผื่นแดงราบก่อน ต่อมาจะกลายเป็นตุ่มหนอง มีน้ำใส ๆ และคัน 2-3 วันต่อมาก็คจะตกสะเก็ด ผื่นและตุ่มเหล่านี้จะขึ้นตามไรผมก่อน แล้วกระจายไปตามใบหน้า ลำตัว และแผ่นหลัง บางคนจะมีตุ่มขึ้นในปาก ทำให้ปากเปื่อย เกิดอาการเจ็บคอ บางคนอาจไม่มีไข้มีเพียงผื่นและตุ่มขึ้นเท่านั้น ผื่นจะขึ้นมากที่สุดที่ใบหน้าและลำตัว เด็กวัยรุ่นและผู้ใหญ่มักจะมีอาการรุนแรงและมีตุ่มขึ้นมากกว่าเด็ก

โดยทั่วไปผื่นหายได้โดยไม่มีแผลเป็น ยกเว้นมีเชื้อแบคทีเรียมาแทรกซ้อน โรคนี้เมื่อหายแล้วมักจะมีเชื้อหลบอยู่ที่ปมประสาท ซึ่งอาจจะออกมาเป็น งูสวัดในภายหลังได้

เนื่องจากผื่นและตุ่มที่ขึ้นนี้จะค่อย ๆ ขึ้นทีละระลอกไม่ขึ้นพร้อมกันทั่วร่างกาย บางทีจะขึ้นเป็นผื่นแดงราบ บางทีขึ้นเป็นตุ่มน้ำใส ๆ บางทีขึ้นเป็นตุ่มกลัดหนอง และบางทีเริ่มตกสะเก็ดจึงทำให้เรียกโรคนี้ว่า “อีสุกอีใส” นั่นเอง

อาการแทรกซ้อน

ที่พบบ่อยคือ การติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อนบนผิวหนัง ทำให้กลายเป็นหนอง และมีแผลเป็นตามมา ในบางรายเชื้อแบคทีเรียที่แทรกซ้อนอาจกระจายเข้าไปในกระแสเลือดทำให้เกิดภาวะโลหิตเป็นพิษและปอดบวมได้

ในผู้ใหญ่ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ เช่น ไข้ยารักษามะเร็งหรือสเตอรอยด์ เชื้ออาจกระจายไปยังอวัยวะภายในเช่น สมอง ปอด ตับ ซึ่งอาจรุนแรงถึงเสียชีวิตได้

การรักษา

เนื่องจากเป็นโรคที่หายเองได้ โดยอาจจะมีไข้อยู่เพียงไม่กี่วัน ส่วนตุ่มจะตกสะเก็ดและค่อย ๆ หายใน 1-3 สัปดาห์ ผู้ป่วยจึงควรพักผ่อน และดื่มน้ำมาก ๆ

ถ้ามีไข้สูง ไข้ยาพาราเซตามอล เพื่อลดไข้ได้ แต่ห้ามใช้ยาแอสไพริน เพราะทำให้เกิดอาการทางสมองและตับ ทำให้ผู้ป่วยเด็กถึงแก่กรรมได้

ควรอาบน้ำและใช้สบู่หรือสบู่ฆ่าเชื้อ ฟอกผิวหนังให้สะอาด ควรตัดเล็บให้สั้นและ หลีกเลี่ยงการแกะเกา เพราะอาจทำให้ติดเชื้อ กลายเป็นหนองได้ ในรายที่คันมาก ๆ อาจให้ รับประทานยาคลอเฟนิรามีนช่วยลดอาการ คันลงได้

ในปัจจุบันมียาที่ใช้ยับยั้งการเจริญของ เชื้อไวรัสอีสุกอีใส แต่ต้องใช้ในขนาดสูงและ ราคาแพงมาก นอกจากนี้จะต้องเริ่มใช้ ภายในวันแรก มิฉะนั้นอาจไม่ได้ผลหรือได้ผล ไม่ดี

ข้อควรระวังเกี่ยวกับ “อีสุกอีใส”

- โรคนี้เมื่อเป็นแล้ว อาจมีโอกาสเป็น “งูสวัด” ได้ในภายหลัง
- โรคนี้ไม่มีของแอสลง แต่ควรให้ผู้ป่วย รับประทานอาหารจำพวกโปรตีน เช่น เนื้อ นม ไข่ มาก ๆ เพื่อจะได้มีภูมิต้านทานโรค
- ควรแยกผู้ป่วยออกจากเพื่อนเพื่อป้องกันการ ติดต่อ ทั้งนี้ระยะแพร่เชื้อจะเริ่มตั้งแต่ 24 ชม. ก่อนที่ผื่นหรือตุ่มขึ้นจนตุ่มแห้งหมดแล้ว ซึ่ง ใช้เวลาประมาณ 6-7 วันในระยะนี้ผู้ป่วยต้อง หยุดเรียนหรือหยุดงาน
- ปัจจุบันมีวัคซีนป้องกันโรคอีสุกอีใส แล้ว

สมัยก่อน “โรคอีสุกอีใส” เป็นโรคที่ เชื่อว่าจะเกิดขึ้นกับทุกคน ในช่วงหนึ่ง ของชีวิต เช่นเดียวกับหัด แต่เดี๋ยวนี้มี วัคซีนป้องกัน “โรคอีสุกอีใส” ที่ได้รับการ ยอมรับอย่างแพร่หลายในหลาย ๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

คุณแม่ทั้งหลาย สามารถนำบุตร หลานของท่านไปรับการฉีดวัคซีนป้องกัน “โรคอีสุกอีใส” ได้ ตั้งแต่วัย 1 ปีขึ้นไป

โรคอีสุกอีใส

ถึงแม้ว่าไม่ใช่โรคร้ายแรงอะไร แต่ก็ เป็นสาเหตุของการขาดเรียน หรือขาดงาน รวมทั้งก่อให้เกิดความรำคาญ จากอาการคันและตุ่มหนอง และอาจส่งผล ให้เกิดโรคแทรกซ้อน หรือแผลเป็นขึ้นได้

อีสุกอีใส

ผลิตโดย...กลุ่มงานสุขศึกษา

โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์

จังหวัดนครสวรรค์

โทร 0- 5621 - 9888 ต่อ 5200, 9801